

Den kommunala julgranen.
Dikt ur Syntaxupproret av Birger Sjöberg

Puff, ett hugg i skog,
yxan slinter,
granen sviktar segt mot
snöig mark.
Julens stjärna log
genom vinter,
vita bågars valv i luftig park.
Gråa hyddor med små
eldsken i en ring.
Tyst i kvällen.
Linge ling –
Bjällra ring!
Julens skymning står kring alla ställen.

Knak vid slädars gång –
stora stammar,
döda jättar köras
in till stan.
Det är lust och sång,
gatljus flamar,
mitt bland tuktad sten
en grönsvarth gran.
Höga gråhus med små
pärljus i en ring.
Lyss i kvällen!
Linge ling.
Julen svävar omkring stenkastellen.

På ett gott förslag
man beslutat
göra jätten från
den vita dal,
där han nyss en dag
tung sig lutat,
till en julgran stor och kommunal.
Alla röster – ingen enda reservant.
Frid så präktig.
Linge ling.
Bjällra ring.
Julen svävar kring var stadsfullmäktig.

Slå i stenen rot!
Kring kloaken
friska rötter från skogen
ta fatt.
Över larm och sot
välvs en naken,
vändig både upp i stadens natt.

Kommunala gran, du skattemedelsbarn,
ring vid sluta –
dansa kring –
Stjärnskott spring!
Han som stod på rest fick också njuta!